

VID VULKANENS TOPP

- EN EXPLOSIV VANDRING I DEN ITALIENSKA ÖVÄRLDEN

TEXT: EMMA V LARSSON, FOTO: FREDRIK SCHENHOLM

Ovanför dig tornar vulkanens topp. Vildsint exploderar den i ett utbrott – lava regnar från himlen. Den vackra italienska ön vibrerar av vulkanens dova mullrande. Följ med på en vandring till en av världens mest aktiva vulkaner – Stromboli.

Bildtext

Vid första anblicken tycks ön stillsamt vila i den blå omgivningen. Den italienska solen speglar sig i Tyrrenska havets vågor, som med ett behagligt skvalpande smeker öns svarta stränder. Men den sköna medelhavslunken för dig bakom ljuset – Stromboli vilar sällan. Vulkanen uppträder med hänförande utbrott av jordens innandöme, varje halvtimme.

Du tar båten från Siciliens Milazzo under den tidiga morgonen, med riktning mot nordkusten och Stromboli. Under färden, som tar cirka tre timmar, passerar du Strombolis systrar, några av de eoliska öarna. En del av dem är bebodda, andra inte. År 2000 blev de eoliska öarna hedrade med en plats på UNESCO:s världsarvslista. Öarna var viktiga handelspunkter redan innan Romarriket grundades. På 500-talet f Kr kom grekerna och tog vara på vulkanöarnas tillgång på obsidian – stelnad lava. Öarna tillhör Sicilien och dess säregna natur lockar många turister under sommaren.

Båten lägger till vid en liten pir. Strombolis svarta stränder skimrar i solljuset

och vulkanen reser sig som en väldig jätte i bakgrunden, cirka 900 meter över havet. Själva ön är bara två kilometer i diameter.

TRÅNGA GRÄNDER OCH DOVT MULLER

Det vimlar av folk vid piren. Du tar dig igenom myllret, börjar vandra uppåt mot byn. På vägen kan det mycket väl hända att du träffar Quadro, öns förre borgmästare. I dag bygger han båtar. När du kommer gående står han troligtvis och målar ett skrov. Hans kläder är fläckiga av färg, men hans hår och skägg är kritvitt. Ansiktet är vänligt fårat och huden djupt solbränd. Han hälsar dig välkommen till ön.

– Jag heter Quadro, berättar han och ler stort.

– Det är för att han har ett så fyrkantigt ansikte, inflikar hans vän som står bredvid och hjälper till med målandet.

Efter en stunds småprat fortsätter vandringsen upp mot byn. Du strövar genom Strombolis trånga, nötta gränder, mellan vita fasader och nedhängande blommande trädgrenar. På gatan susar blåfärgade trehjulsbilar och en och an-

nan vespa förbi. Någonstans ovanför de slingrande gatorna mullrar det dovt från bergets innandöme.

På byns torg står en gammal, gul-färgad kyrka och en restaurang. Platsen bjuder på en svindlande vacker utsikt över det Tyrrenska havet. Restaurangen serverar en god italiensk lunch i angenäm skugga. Vrålen från Strombolis topp tycks göra utsikten än mer hänförande.

VANDRING TILL TOPPEN

Klockan 14:00 träffar du Mario och hans hund Pelée. Mario jobbar som guide på Stromboli. Ön är en av världens mest aktiva vulkaner och vandring kräver viss försiktighet.

Strombolis topp gör sig allra bäst under kvällen. I mörkret syns lavans heta flöde mycket bättre. Mario visar vägen till sin lilla butik och utrustar dig med vandringskäpp och hjälm. Sedan bär det av.

Vandringen går genom ett rikt buskage av gröna växter och träd. Leden består av en slingrande stig och vandringsen är enkel. I kulisserna vilar det djupblå havet.

Bildtext

En liten del av Medelhavet, som kanske är som mest turkost just här.

Efter 400 höjdmeter är det stopp för den som inte har någon guide. Vandringen på Stromboli är reglerad på grund av faran vid toppen. Öns poliser vill ha en god överblick av alla som finns nära toppen om ett större utbrott skulle inträffa.

Redan på den här höjden tar omgivningen andan ur dig. Utsikten och naturen är såregen och vild. Blåsten tar vid och den gröna vegetationen blir glesare för varje höjdmeter. Tystnaden bryts av ett enormt vrål från vulkanens topp. Hela din kropp vibrerar med bergets djupa mullrande. Mario föreslår att jackan ska på, det kommer att bli lite kyligare nu.

FÖRFÖRISK URKRAFT

Vandrigen pågår i nästan två och en halv timme. På 700 meters höjd stannar Mario upp.

–Nu är det dags att sätta på oss hjälmarna. Vi närmar oss de aktiva kratrarna, säger han.

Det går nästan att ta spänningen.

Vid bergets krön ser du plötsligt vulkanöppningarna, de så kallade kratrarna. De sprutar ut ånga och svaveldioxid. Inom bara ett par minuter formligen exploderar en av kratrarna och sprutar ut lava flera hundra meter upp i luften. Du står bara 300 meter från ett enormt naturfenomen.

Ni sätter er ner i något som fungerar både som vindskydd och skydd för vad som kan välla ut ur vulkanen. Solen är på väg ner och klär himlen i sköra färger. Mörkret faller. Ju mörkare det blir, desto mäktigare blir vulkanens skådespel.

Du släpper inte kratrarna med blicken och förförs av urkraften i de explosiva utbrotten. Det är en gammal skapelseprocess. Just så här har jorden utvecklats under miljoner år – till den jord vi går på i dag.

Glödande lava tycks sätta eld på himlens svarta slöja. En urkraft arbetar i vulkanens innandöme, nyckeln till allt liv. Det är hänförande vackert. Något inom dig vill få dig att gå närmare, att röra. Men att gå nära vore förödande. Bara några meter bort nästan glöder marken av hetta.

MIDDAG PÅ ITALIENSKT VIS

Efter ett par timmar är det dags att gå. Vandrigen ner sker i det svartaste av mörker och ni navigerar er väg nedför berget med pannlampor på huvudet. Vulkanens klanglösa dån tonar bort allt mer för varje steg.

Mario visar dig till sin favoritrestaurang. Kanske dricker du där ett glas av det söta dessertvinet Malvasia delle Lipari, som produceras här och är det mest kända vinet från de eoliska öarna. En stenugnsbakad pizza blir ett perfekt avslut på en äventyrlig dag som denna.

Bortom gatorna, bortom byn, får den gamla vulkanen ännu ett utbrott. Det mullrar dovt i bakgrunden till tonerna av italiensk musik, avspända samtal och skratt. ☺

LITEN TEXT OM EMMA KANSKE?